

KONTAKT MED G*R*I*N

Nr 35

I SÄLLSKAPET G*R*I*N ÄR ALLA KONTAKTER LIKA VIKTIGA!

Rapport från den senaste kontakten, vilken av säkerhetsskäl hade förlagts till atom-bombsskyddat utrymme!

Kontakt 35 skilde sig en aning från den långa rad vi hittills genomfört. Dels låg den tidsmässigt något senare på året än vad som varit brukligt för höstmötet, dels var den förlagd till en synnerligen skyddad plats i det bohuslänska urberget, nämligen upplevelsecentrat **AEROSEUM**. Detsamma är inrymt i F 9 gamla berghangar, där en gång våra stolta 29:or, 34:or och 35:or mellan passen hade en ganska mysig tillvaro, fullständigt skyddade för Den Lede Fi:s möjliga attacker. Ett annorlunda ställe att mota ner Gamla Rrjalar i, men det visade sig fungera bra när det väl kom så långt. Och vi kände oss mycket trygga där!

Antalet medlemmar i Sällskapet G*R*I*N som ställde upp på spektaklet blev denna gång betydlig färre än vi varit vana med de senaste åren. Detta berodde säkert på lokaliseringen en rejäl bit utanför Ljunglöfska Slottet, som ofta är vårt origo. Svinaktiga influensor och andra farsoter förhindrade också deltagande för en del, som annars gärna kommit. Följande förväntansfulla jättegång passerade dock de bastanta, åtta meter höga stötvägsdörrarna utan att behöva böja nackarna:

Jan Ahlgren	Gunnar Atterholm	Ingmar Berglund	Jan F. Bergman
Peter Daag *)	David Davidsson	Gunnar Ek *)	Rolf Smålle Ericsson
Hans Erling	Robert Etteborn	Bo Fundell	Sven-Åke Granqvist
Tomas Granqvist **)	Bengt Hagnestål	Bengt-Olof Hammarlöv ***)	Mats Hugosson
Kjell Högkil *)	Rolf Jonsson	Nils Junehill	Gunnar Laninge
Håkan Larsson	Kåre Nyman	Tom Olson	Nils Ullgren

*) Ny Gammal Rrjal **) 1. Sällsk. Tut. ***) Mest känd under sitt alias: Lång-Johan

Många i gänget hade faktiskt redan på eftermiddagen besökt ett förmöte i en annan del av Göteborg. Den generöse chefen för ARCC, **Bengt-Olof Hammarlöv** vid Flygräddningscentralen, hade nämligen på eget initiativ inbjudit till ett studiebesök vid denna inspirerande arbetsplats. Där arbetar även två andra Gamla Radarjaktledare, **Jocke Jöckert** och **Lars Grantinger**, men båda var tyvärr förhindrade att delta på kvällen, vid det som var dagens ursprungligen planerade huvudkontakt. Någon riktig avrapportering om hur besöket på "Rädderiet" avlöpte, fick jag nog aldrig (jag deltog inte själv), men alla som kom därifrån såg mycket nöjda och belåtna ut, så det hade säkert varit bra. Dessutom dök Den Långe C ARCC oväntat själv upp vid Aerozeum (efter en något svajig anmälningsprocess), och han såg som vanligt avspänd och ostressad ut. Men det var väl förstås Jocke som fått ta det största ansvaret för besöket...

Som sagt, nu frampå kvällskvisten, hade alltså alla samlats vid det gamla gedigna berget på Säve. Det anses ju numera på politisk nivå att vi inte behöver skydda oss mot några fiender längre. Alltså lägger man ner hela Försvaret utan tanke på kapitalförstörelsen. Men några begåvade personer har guschelöv kommit på att det vore allt bra synd att fylla jätteutrymmet under gamla F 9 med vatten eller grus. Anläggningen finns således kvar i så gott som ursprungligt skick. Berghangaren byggdes 1942, mitt under brinnande världskrig och utökades sedan 1955 till sitt nuvarande utförande. Det var inte så värst många år sedan man fortfarande ansåg sig behöva denna typ av gömställen för vår dyrbara flygmateriel. Ingången ligger än idag mycket väl dold och man beundrar ingenjörskonsten när man närmar sej den gigantiska portalen, som är det enda yttre tecknet på att här inne döljs spännande hemligheter. Det här var den tidens sputspetsteknologi inom byggnadsfacket, och konceptet håller verkligen fortfarande!

Vi fortsatte ner mot det minst sagt rymliga innandömet och vår kunnige guide, **Per Helmersson**, lovade att ta hand om oss. Han sade sig bäva något inför uppgiften att guida en grupp som är så sprängfylld med egna kunskaper inom ämnesområdet, men han kunde mycket som inte vi kan, och den närmare två timmar långa visningen blev ett trivsamt, ömsesidigt utbyte av information.

I den långa backen ner mot underjorden möttes vi av en rad propert parkerade, intressanta flygplanindivider, bl a 35:or och 37:or. Dessutom finns uppställt helikoptrar, bandfordon och mycket annat. Alla häpnade över anläggningens pampiga dimensioner och över mängden utställningsobjekt som blev bara fler och fler ju djupare vi kom ner i bergets innandömen. Förutom att vara ett levande museum är berget numera också tillflyktsort för flyganknutna föreningar och entusiaster som renoverar gamla flygetyg till nyskick.

Längs visningsvägen fanns flera spännande mindre montrar med minnen och information från kalla krigets dagar. En häftig detalj var en sovjetisk karta över området kring Everöd, en av våra dåtida krigsbaser i Skåne. Så bra och noggranna kartor hade vi knappast själva tillgång till!

Några trevliga flygsimulatorer fanns också, och i gruppen fanns intresserade som inte var sena att pröva på dem. Den flygk-te **Ingmar Berglund** lyckades t ex ta sig under

Älvsborgsbron efter ett riktigt lågsniff runt Hisingen med omnejd, men inte undra på kanske, eftersom han är en erfaren pilot ”på riktigt”. Han verkade ha riktigt roligt en stund! Vi som hoppades att han skulle dra i bron med dunder och brak, vi fick stå där med lång näsa. Takterna sitter i!

När vi var som djupast i bergets innandömen kunde vår **Förste Sällskapstutare Tomas Granqvist** inte längre hålla sig. Han är ju varje möte hygglig nog att släpa med sig kornetten, och många gånger har vi fått njuta av hans tutarkonst under våra möten. Denna gång fattade han densamma och brast spontant ut i solot ”När guldet blev till sand”. Bergutrymmets fantastiska akustiska egenskaper gjorde att allas öron tårades vid det stiliga framträdandet! Tack, Tomas, för att du ständigt förgyller vår tillvaro!

Som sista station i visningen trängde vi in oss i bergets välbevarade KC, en typ av miljö som vi naturligtvis kände oss lite hemtama i. Här berättades en hel del minnen från händelser under våra aktiva år i Flygvapnet. Därefter gick rundvandringen mot sitt slut och guiden avtackades för sin insats.

Ja, det var verkligen en upplevelse att besöka den fantastiska berghangaren! Vi Gamla Radarjaktledare är ju rätt vana vid underjordisk verksamhet, och många berg har man varit i, men det här är verkligen en värsting! **AEROSEUM** (www.aeroseum.se) rekommenderas varmt som ett nostalgiskt besöksmål för var och en, kanske alldeles särskilt om man har med sig barn eller

barnbarn. Det kan vara kul att visa dem miljöer som användes under det kriget som man brukade kalla kalla. Men ta gott om tid för besöket för berget är **STORT** och det är **INTRESSANT**!

Den torra bergsluften gjorde våra strupar en aning raspiga, men efter att ha läskat dem med en god pilsner så kändes det snart bättre. Vi kunde sedan bänka oss i den del av berget där flygplanen motats undan till förmån för hungriga besökande grupper. Inte direkt mysmiljö, men häftig! Äkta gamla matsalsstolar t ex!

Här dukades fram en spansk buffé som hette duga, t ex potatisomelett med portabello, heta spanska räkor på salladsbädd, lufttorkad skinka med korianderkryddad avocadoröra och fylld paprika med köttfärs och jalapeño. Ingen behövde gå hungrig från bordet. En del stämningshöjande Rrjalsånger kunde som vanligt höras från den

församlade kören, och – visst – det har väl varit bra akustik även på andra ställen där vi varit, men frågan är väl om inte denna lokal var den bästa hittills, den var som gjord för ändamålet!

Ja, naturligtvis berättades även en och annan fräckis, Gamla Rrjalar gillar ju sådant! T ex Lång-Johan, Janne Ahlgren och Gunnar Laninge bidrog med en del som hade lite lagom låg grad av rumsrenhet. Även om vi förstås saknade våra få damer, så var det kanske lika bra att det bara var manliga individer på plats denna kväll...

Till kaffet inträffade ett förargligt problem, troligen på grund av bristfälliga instruktioner från Sällskapssekreteriatet. Tanken var att tillgång till konjak och motsvarande naturprodukter skulle finnas i baren, men något starkare än rödvin gick tyvärr inte att få. De ädlare dryckerna saknades kanske av några, men det var bara att gilla läget. Man får hoppas att de tagit igen det vid senare tillfälle.

Undertecknad Sällskapssekreterare tog nu upp några frågor till förhandling. Först låg den sorgliga plikten att meddela att en Gammal Rrjal nyligen gått bort, nämligen **Göran Nord**. Han var en hedersman, och han drabbades på slutet av en svår sjukdom. Jag berättade vid någon tidigare avrapportering att jag under sextioalet ledde en grupp 34:or från F 18 till jaktstrid över Bräcke. Fantastiskt att jag såg dem så långt borta, för jag satt på nollåttan i Södertälje, nästan 40 mil längre söderut! Som reaktion på denna berättelse fick jag från Göran veta att det var han som var Rrjal på F 4 vid tillfället! Han kom också ihåg händelsen! Nåväl, han har det säkert bra nu där uppe i Rrjalhimlen, när han leder de andra bevingade, och han behöver nog inte ta hänsyn till övningsområdets begränsning. Frid över hans minne!

Trots den begränsade skaran som ställt upp denna kväll så ingick inte mindre än tre Gamla Rrjalar, vilka inte tidigare besökt något möte. Det var **Kjell Högkil**, **Gunnar Ek** och **Peter Daag**.

Ingen lämplig vägg fanns att ställa upp dem mot, men ett kamouflagenät fick i stället tjänstgöra som bakgrund, när de försökte övertyga den kritiskt inställda församlingen om att de har tillräckliga kvalifikationer för att få bli Ständiga Medlemmar i Sällskapet.

Nja, det vet vi verkligen inte, menade de redan etablerade runt bordet, men kom till slut fram till att det får väl gå för den här gången då. Det innebar att de nya kunde tilldelas våra insignier med det stiliga ”Gyldene Kurwanfallet” i guld mot kungsblå bakgrund. En hedersbetygelse som bara de verkligen utvalda får bära!

Några nya namn lanserades som tänkbara potentiella medlemmar, t ex **Christer Olofsson**, **Bo Waldemarsson**, **Kjell Holmberg**, **Bernth Gerkens**, **Sixten Lüning** och **Hans Samuelsson** (den senare faktiskt tillfrågad för länge sedan, men avböjde då, vill jag minnas). Alla kommer att få en förfrågan om sitt intresse för att bli med i vårt gäng. Ytterligare ett namn var på tapeten, **Bertil Ströberg**, men detta visade sig vara lite kontroversiellt, så att ärendet framskötts till ett möte när förslagsställaren, **Kjell Hamberg**, deltar och kan lägga fram sina argument.

Gunnar Atterholm berättade under kvällen en märklig historia från sin tid som trafikledare. Ett bulgariskt charterflygplan, fullt med glada svenska turister på väg hem från en fuktig vecka vid Svarta Havet, låg under inflygning mot Torslanda, men försvann plötsligt från PAR:en och dök inte upp (eller snarare ner) på den avsedda landningsplatsen. Haveri befarades! Vad som emellertid hade hänt var att piloten plötsligt hade fått se en bana på F 9 och satte ner kärran där i stället, hastigt och lustigt! Det tog några minuter innan fadäsen hade gått upp för alla inblandade. Ännu märkligare var att det fyrmotoriga propellerflygplanet sedan fick starttillstånd på F 9 för att skutta de sista kilometrarna till Torslanda! **Tack Gunnar** för denna sanna rövarhistoria!

En annan glädjespridare i vår medlemskader är **Jan Fippe Bergman**. Han har många gånger muntrat upp oss med filmer och bildspel, och så blev det även denna kväll. Ganska nyligen har ju genomförts en ”whiskyresa” till Skottland, under Singelmaltkonsulten **Douglas Christianssons** ledning. Fippe deltog där tillsammans med flera andra Gamla Rrjalar, och han hade som vanligt sin kamera med sig. Bilder från resan visades nu ackompanjerat med Fippes torroliga kommentarer. Det var ingen tråkig resa, den saken framgick tydligt (även fast blodvite vid ett tillfälle uppstod)! **Tack Fippe!**

OBS! Viktigt tillkännagivande!: Douglas har meddelat sekretariatet att en sista resa (flera har ju gjorts tidigare) kommer att anordnas **i september 2011**. Cirka ett tjugotal intresserade kommer att kunna erbjudas plats. Förutom utbildning i whiskykunskap kommer kanske även besök vid ett tatoo att ingå. Det finns alltså all anledning att ta kontakt med Douglas om man vill följa med och redan sätta upp sig på deltagarlistan. Han är anträffbar på e-post-adressen ci@swipnet.se.

Som vanligt anser Sällskapsledningen att Gamla Rjalar vid mötena bör grillas i någon för ämbetet lämplig förmåga. Denna gång gällde det (i brist på bättre) förmågan att motstå **vilsledning**. De som lyckades bäst var **Jan Bergman** och **Mats Hugosson**, som vann varsin DVD med krigiskt innehåll.

Under rättningen av testprotokollen (vänligt och självupppoffrande utfört av **Gunnar Laninge**) visades kultfilmen "Horisont", en film om femtio- och sextitalens hårda män i strilorganisationen och om den sensationella teknik som på den tiden utnyttjades för att skrämman fi på flykten. Vilket ju faktiskt lyckades riktigt bra! Filmen kommer i framtiden att visas vid varje möte, hotade undertecknad med.

En sak som glömdes bort under kvällen, men är värt ett hedersomnämmande, är att **Rolf Smälle Eriksson** gjort en stor insats! Han har nämligen räddat "**Blå boken**" till eftervärlden, den kära anteckningsbok från Puman i vilken vi nogsamnt införde noteringar om bevingade ord och Rjalarodor i samband med stridsledning. Exempel:

-
- P 80, AVSTÅND 40
 - 80
 - NEJ 40
 - P 80

(Pelle)

"RUDOLF 44, ÄR DU I LUFTEN, FRÅGAS?"

(Fk Bergman)

"OM MÖJLIGT UNDVIK KOLLIDERA!"

(S. Lünig)

Tack Smälle för din kulturgärning! Var rädd om boken och ta med den till nästa möte!

Som vanligt gick tiden lika fort som den alltid brukar när vi träffas. Det var dags att evakuera från berget. **Nästa möte** diskuterades därför och Jan Ahlgren tipsade om att nästa år i juni så kommer svenska flygets 100-årsjubileum att firas med dunder och brak i flygstaden Linköping. Janne är djupt inblandad i evenemanget, och meddelade att han vill att vi kommer dit, men inte vågar ta på sig ytterligare uppdrag, och känna sig ansvarig för samtidigt anordnande av ett G*R*I*N-möte. Spontant anmälde sig dock De Utmärkta Medlemmarna **Mats Hugosson** och **Ingmar Berglund** att de kunde tänka sig att undersöka möjligheterna! **Sjysst grabbar!** Någon gång **i mitten av juni 2010** i Linköping kan vi därför förvänta oss att åter träffas för en ny kontakt!

Till sist några förmaningsord från Sekreteraren: Kom ihåg att orientera sekretariatet om eventuella ändringar av den jätteviktiga e-postadressen. Flera medlemmar, som kanske missat det, har av ett så simpelt skäl sannolikt hamnat i beredskapsläge. De svarar ju inte på anrop, kanske just för att adressen inte längre är giltig. Råka inte ut för motsvarande kontaktproblem!

Och därmed ber Sällskapssekretären att ännu en gång få tacka alla som har orkat läsa ända till slutet på denna pladdriga avrapportering.

Lite tidigt kanske, men ändå en varm önskan om en GOD JUL!

PS. Bilder från kontakten har lagts ut på <http://sites.google.com/site/sallskapetgrin/>